

PŘIJATÉ TEXTY

P10_TA(2026)0262

Dopad turecké invaze z roku 1974 na kyperské ženy a dívky, zločiny spáchané tureckými silami a jejich důsledky pro genderovou rovnost

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 8. července 2026 o dopadu turecké invaze z roku 1974 na kyperské ženy a dívky a o zločinech spáchaných tureckými silami a jejich důsledcích pro genderovou rovnost (2026/2617(RSP))

Evropský parlament,

- s ohledem na články 2 a 3 Smlouvy o Evropské unii a články 8, 10, 78 a 83 Smlouvy o fungování Evropské unie,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV¹ („směrnice o právech obětí“), která poskytuje rámec pro spravedlnost zaměřenou na oběti, a to i v případech sexuálního násilí,
- s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1385 ze dne 14. května 2024 o potírání násilí na ženách a domácího násilí²,
- s ohledem na své usnesení ze dne 23. října 2020 o rovnosti žen a mužů v zahraniční a bezpečnostní politice EU³,
- s ohledem na své usnesení ze dne 16. září 2021 obsahující doporučení Komisi o určení genderově podmíněného násilí jako nové oblasti trestné činnosti uvedené v čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování

¹ Úř. věst. L 315, 14.11.2012, s. 57, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>.

² Úř. věst. L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>.

³ Úř. věst. C 404, 6.10.2021, s. 202.

Evropské unie⁴,

- s ohledem na své usnesení ze dne 5. května 2022 o dopadu války proti Ukrajině na ženy⁵,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie,
- s ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu ze dne 17. července 1998,
- s ohledem na Ženevské úmluvy, zejména na čtvrtou Ženevskou úmluvu ze dne 12. srpna 1949 o ochraně civilních osob za války,
- s ohledem na deklaraci OSN o odstranění násilí páchaného na ženách ze dne 20. prosince 1993,
- s ohledem na rezoluci Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) ze dne 31. října 2000 o ženách, míru a bezpečnosti a navazující rezoluce 1820 (2008) ze dne 19. června 2008, 1888 (2009) ze dne 30. září 2009, 1889 (2009) ze dne 5. října 2009, 1960 (2010) ze dne 16. prosince 2010, 2106 (2013) ze dne 24. června 2013, 2122 (2013) ze dne 18. října 2013, 2242 (2015) ze dne 13. října 2015, 2467 (2019) ze dne 23. dubna 2019 a 2493 (2019) ze dne 29. října 2019,
- s ohledem na nejnovější výroční zprávu generálního tajemníka OSN o sexuálním násilí souvisejícím s konfliktem (S/2025/389) ze dne 15. července 2025, předloženou podle rezoluce Rady bezpečnosti OSN 2467 (2019), v níž Rada požádala generálního tajemníka OSN, aby každoročně podával zprávu o provádění rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1820 (2008), 1888 (2009), 1960 (2010) a 2106 (2013) a doporučoval strategická opatření,
- s ohledem na základní zásady mezinárodního práva, na Chartu Organizace spojených národů, na dohody na vysoké úrovni z let 1977 a 1979 mezi vedoucími představiteli obou společenství na Kypru, na příslušné rezoluce Rady bezpečnosti OSN o Kypru, včetně rezoluce 186 (1964), která znovu potvrzuje svrchovanost Kyperské republiky, rezolucí 541 (1983) a 550 (1984) o separatistických akcích na Kypru a rezoluce 2815 (2026) o Mírových silách Organizace spojených národů na Kypru (UNFICYP), a na dohodnutý rámec dvoukomunitní, dvouzónové federace s politickou rovností pro komplexní řešení kyperského problému, jak je vymezen v příslušných rezolucích Rady bezpečnosti OSN,
- s ohledem na zprávu Evropské komise pro lidská práva ze dne 10. července 1976 ve věci Kypr v. Turecko (stížnosti č. 6780/74 a 6950/75),

⁴ Úř. věst. C 117, 11.3.2022, s. 88.

⁵ Úř. věst. C 465, 6.12.2022, s. 155.

- s ohledem na Úmluvu OSN o omezení případů bezdomovectví ze dne 30. srpna 1961,
 - s ohledem na globální pakt OSN o uprchlících z roku 2018,
 - s ohledem na obecné doporučení č. 38 Výboru pro odstranění diskriminace žen ohledně obchodování s ženami a dívkami v souvislosti s celosvětovou migrací, zveřejněné dne 20. listopadu 2020,
 - s ohledem na zprávu Parlamentního shromáždění Rady Evropy ze dne 15. prosince 1994 nazvanou „Zpráva o situaci na Kypru (nedávný politický vývoj)“,
 - s ohledem na Úmluvu Rady Evropy ze dne 11. května 2011 o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí,
 - s ohledem na misi svého Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (výbor FEMM) do Nikósie na Kypru, která se uskutečnila ve dnech 26. až 28. května 2025, a na následnou zprávu z mise,
 - s ohledem na čl. 167 odst. 2 jednacího řádu,
 - s ohledem na návrh usnesení Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví,
- A. vzhledem k tomu, že dne 20. července 1974 turecké ozbrojené síly napadly Kyperskou republiku a navzdory příměří zprostředkovanému OSN, které bylo vyhlášeno dne 22. července 1974 na základě rezoluce Rady bezpečnosti OSN 353 (1974), zahájily dne 14. srpna 1974 druhou rozsáhlou ofenzivu, čímž toto příměří flagrantně porušily, upevnily svou protiprávní okupaci a rozšířily ji na přibližně 36 % území Kyperské republiky, násilně vysídlily velkou část civilního obyvatelstva a dopouštěly se rozsáhlého porušování práv civilního obyvatelstva a zvěrstev páchaných na něm, včetně žen a dívek;
- B. vzhledem k tomu, že okupační režim, který je výsledkem turecké invaze z roku 1974 a je podřízen Turecku, je nezákonný a není mezinárodně uznáván; vzhledem k tomu, že pachatelé genderově podmíněného násilí byli převážně příslušníci tureckých ozbrojených sil, kteří podle dostupných informací jednali na pokyn svých důstojníků nebo pod jejich ochranou;
- C. vzhledem k tomu, že důsledky turecké vojenské invaze na Kypr v roce 1974 pro ženy a dívky jsou dlouhodobě opomíjeny, přičemž zkušenosti kyperských žen s násilím a nuceným vysídlením patří k těm, které jsou nejméně uznávány a často zůstávají mimo rámec oficiálního historického, právního a institucionálního uznání;
- D. vzhledem k tomu, že utrpení způsobené událostmi z roku 1974 a jejich následky, jakož i utrpení související s předchozím násilím mezi komunitami, postihlo ženy a dívky ze všech komunit žijících na

Kypru, včetně žen a dívek z komunity kyperských Řeků, kyperských Turků, Maronitů, Arménů a Latinů, a že násilí, vysídlení, ztráty a traumata, které zažily, si zaslouží stejné uznání, důstojný přístup a podporu;

- E. vzhledem k tomu, že Kyperská republika je nadále jediným členským státem EU, jehož území je částečně protiprávně vojensky okupováno třetí zemí, což má dlouhodobé důsledky pro všechny Kypřany, zejména pro ženy a dívky, a pro EU;
- F. vzhledem k tomu, že je nezbytné uznat systematické, organizované a rozsáhlé genderově podmíněné násilí páchané na tomto ostrově tureckými vojenskými silami a genderově podmíněné násilí páchané extremistickými pachateli z řad polovojenských skupin;
- G. vzhledem k tomu, že turecké ozbrojené síly systematickým jednáním a ustálenou praxí způsobily zbavení života osob ze všech kyperských komunit, mimo jiné nerozlišujícím zabíjením civilistů, a vystavily osoby, včetně žen všech věkových kategorií, mučení a nelidskému či ponižujícímu zacházení;
- H. vzhledem k tomu, že ženy jsou neúměrně postiženy násilím souvisejícím s konfliktem a s obdobím po něm, přičemž jeho dopad má mnoho podob, jako jsou sexuální násilí, nucené vysídlení, nucená nebo povinná práce, formy sexuálního vykořisťování, hospodářský kolaps a fyzické a psychické trauma; vzhledem k tomu, že takto vzniklá újma často přetrvává po desetiletí po formálním skončení nepřátelských akcí a oslabuje ekonomickou nezávislost žen, jejich tělesnou autonomii a politickou účast;
- I. vzhledem k tomu, že mnoho osob, které násilí přežily, bylo nuceno migrovat, aby unikly stigmatu a vyrovnaly se s posttraumatickým stresem, a že byl hlášen blíže neurčený počet sebevražd nebo pokusů o sebevraždu; vzhledem k tomu, že toto téma zůstává do značné míry tabu, a to navzdory nedávným případům, kdy osoby, které násilí přežily, podaly veřejné svědectví, a to i anonymně;
- J. vzhledem k tomu, že znásilňování a sexuální násilí vůči civilnímu obyvatelstvu se i nadále v širokém rozsahu a záměrně používají jako válečná zbraň s cílem získat politickou nebo vojenskou výhodu; vzhledem k tomu, že sexuální násilí související s konfliktem se rovněž používá jako metoda mučení a je dokonce považováno za „válečnou kořist“; vzhledem k tomu, že sexuální násilí související s konfliktem může rovněž sloužit jako zbraň a taktika ničení; vzhledem k tomu, že činy sexuálního násilí jsou podle mezinárodního práva v oblasti lidských práv považovány za trestné činy jak v době války, tak v době míru;
- K. vzhledem k tomu, že rozšířená beztrestnost v případech znásilňování podněcuje kulturu znásilňování;

- L. vzhledem k tomu, že během mise výboru FEMM na Kypr bylo zmíněno, že probíhá průběžná spolupráce s řeckou pravoslavnou církví jako společenským aktérem, který přispívá k zachování kulturní identity a dialogu v kontextu přetrvávající situace na Kypru po událostech roku 1974, které vedly k okupaci ostrova; vzhledem k tomu, že v rámci mise bylo poukázáno na to, že tato církev prokazuje schopnost reagovat citlivě a pragmaticky v obdobích prudkých společenských otřesů a že se v tomto ohledu zavazuje podporovat genderovou rovnost;
- M. vzhledem k tomu, že je naléhavě nutné zabývat se dlouhodobým traumatem, zkušenostmi a utrpením kyperských žen a zavést poradenství zaměřené na oběti a speciálně koncipované podpůrné služby s cílem posílit jejich postavení v osobní, sociální a ekonomické oblasti; konstatuje, že je přitom třeba postupovat způsobem, který respektuje autonomii a důvěrnost a obecněji prokazuje nejvyšší úctu k lidské důstojnosti, včetně důstojnosti psychické;
- N. vzhledem k tomu, že skutečný počet kyperských obětí sexuálního násilí není znám, přičemž odhady se značně liší a údaje uvedené během mise výboru FEMM se pohybují mezi 700 a 1 500; vzhledem k tomu, že tato nejistota brání procesům reparací a odškodnění; vzhledem k tomu, že osoby, které přežily sexuální násilí na Kypru, často nepřicházejí oznámit činy, jimž byly vystaveny, kvůli traumatu, stigmatu, strachu, studu a nedostatku institucionální podpory a bezpečného a důvěryhodného mechanismu pro oznamování; vzhledem k tomu, že to zhoršilo dlouhodobé psychické, sociální a ekonomické důsledky;
- O. vzhledem k tomu, že mezi oběťmi byly ženy všech věkových kategorií, od nezletilých dívek a dospívajících přes mladé ženy, matky středního věku a starší ženy, a dokonce i chlapci, otcové a muži;
- P. vzhledem k tomu, že znásilnění a jiné formy sexuálního násilí byly již v roce 1974 zakázány podle mezinárodního humanitárního práva, včetně článku 27 čtvrté Ženevské úmluvy, který vyžaduje, aby ženám byla poskytována zvláštní ochrana před znásilněním a jakoukoli formou útoku;
- Q. vzhledem k tomu, že mise výboru FEMM na Kypr v květnu 2025 zdůraznila naléhavou potřebu uznání dopadu invaze a pokračující okupace na ženy a dívky, a to i jako otázku důstojnosti a spravedlnosti pro osoby, které násilí přežily;
- R. vzhledem k tomu, že genderová rovnost, úcta k lidské důstojnosti a ochrana základních práv jsou základními hodnotami EU a musí být důsledně dodržovány, a to i pokud jde o zločiny z minulosti, které se dotkly občanů EU;
- 1. co nejdůrazněji odsuzuje vojenskou invazi Turecké republiky do Kyperské republiky a pokračující protiprávní okupaci Kyperské

republiky, která trvá již 52 let, jako závažné porušení mezinárodního práva a překážku pro mír, stabilitu a vztahy mezi EU a Tureckem; důrazně odsuzuje závažné a přetrvávající důsledky invaze pro kyperské ženy a dívky, včetně sexuálního násilí souvisejícího s konfliktem a jiných forem sexuálního vykořisťování, nuceného vysídlení, rozdělení rodin a dalšího porušování mezinárodního humanitárního práva a mezinárodního práva v oblasti lidských práv, které neúměrně postihuje ženy a dívky, jakož i dlouhodobou sociální, ekonomickou a psychickou újmu, kterou utrpěly;

2. zdůrazňuje, že Turecká republika nese podle mezinárodního práva trvající odpovědnost za porušení spáchaná během invaze v roce 1974 a po ní, mezi něž patří závažná porušení Ženevských úmluv, a připomíná, že z této odpovědnosti vyplývá povinnost zajistit, aby obětem byla poskytnuta plná reparace, včetně restituce, rehabilitace, satisfakce a záruk neopakování; vyzývá členské státy, aby zajistily účinné odškodnění pro všechny oběti genderově podmíněného násilí, včetně sexuálního násilí; připomíná, že takové odškodnění by mělo být v zájmu uznání utrpěné újmy odpovídající, bezodkladně přiznané a holistické;
3. naléhavě žádá, aby byla obnovena jednání o znovusjednocení Kypru pod záštitou generálního tajemníka OSN, a zdůrazňuje, že by měla pokračovat od bodu, v němž byla v roce 2017 v Crans-Montaně přerušena; důrazně znovu potvrzuje své stanovisko, že jediným řešením kyperského problému je spravedlivé, komplexní, životaschopné a demokratické urovnání v rámci dlouhodobě zavedeného a dohodnutého rámce OSN a acquis EU, založené na dvoukomunitní, dvouzónové federaci s politickou rovností, jak je vymezeno v příslušných rezolucích Rady bezpečnosti OSN;
4. plně uznává hluboký a mnohorozměrný dopad invaze a okupace na kyperské ženy a dívky, jejichž odvaha, síla a utrpení zůstávaly až příliš často neviditelné, nedostatečně hlášené a nedostatečně uznávané na vnitrostátní, evropské i mezinárodní úrovni; zdůrazňuje, že kyperské ženy a dívky byly rovněž klíčovými aktérkami odporu, solidarity a budování míru, a vyzývá k tomu, aby byla jejich vůdčí úloha uznávána a podporována ve všech příslušných politikách; konstatuje, že každý politický proces týkající se budoucnosti ostrova musí zajistit plné zapojení žen v souladu s rezolucí Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti;
5. vyzývá Turecko, aby stáhlo z Kypru své jednotky a zdrželo se veškerých jednostranných kroků, které by upevnily trvalou okupaci ostrova nebo které by mohly ovlivnit demografickou rovnováhu;
6. uznává důsledky nuceného vysídlení, včetně vnitřního vysídlení, k němuž došlo v důsledku invaze a pokračující okupace, a jeho trvalý dopad na Kyprany první, druhé a třetí generace, zejména na ženy a dívky, které jím byly zasaženy neúměrně více; zdůrazňuje, že řada

z nich zažila ztrátu domovů, komunitních vazeb a kulturní kontinuity, jakož i mezigenerační trauma, fragmentaci identity a přetrvávající pocity vykořevení a nepřináležitosti, umocněné genderovými nerovnostmi a specifickými společenskými očekáváními kladenými na ženy; zdůrazňuje, že tyto dopady je třeba řešit prostřednictvím cílených politik psychosociální podpory pro oběti a přeživší;

7. uznává, že sexuální násilí související s konfliktem má dlouhodobé druhotné sociální a hospodářské důsledky, včetně chudoby, vyloučení a stigmatizace, a vyzývá Radu, aby zajistila, že tyto dopady budou důkladně posouzeny a zohledněny v nápravných opatřeních přijatých na vnitrostátní úrovni;
8. uznává, že většina žen a dívek, které byly znásilněny během invaze a po ní, měla přístup ke službám v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, zejména k interrupci, v nemocnicích na Kypru a na britských základnách, přestože interrupce byla v té době trestná;
9. vyzývá členské státy, aby zajistily, že osoby, které přežily znásilnění, budou mít v rámci klinické péče po znásilnění přístup k celé škále služeb v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví a práv, zejména k nouzové antikoncepci, postexpoziční profylaxi, léčbě a prevenci pohlavně přenosných infekcí, včetně testování na viry HIV a HPV, bezpečnému a legálnímu přerušování těhotenství a péči v mateřství;
10. oceňuje 22 členských států EU, které ratifikovaly Úmluvu Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám (Istanbulská úmluva), včetně Kypru; vyzývá Komisi, aby v souladu s článkem 36 Istanbulské úmluvy navrhla právní předpis, který by stanovil definici znásilnění na úrovni EU, podle níž bude znásilnění definováno absencí svobodného, informovaného a odvolatelného souhlasu; vyzývá členské státy, aby zahájily legislativní změny s cílem uvést definici znásilnění ve svých vnitrostátních právních předpisech do souladu s článkem 36 Istanbulské úmluvy;
11. vyzývá Komisi, aby podpořila Kypr v pokračujícím úsilí o zjištění plného rozsahu trestných činů souvisejících s konfliktem, včetně sexuálního násilí, o stanovení počtu obětí, shromažďování údajů a bezpečné dokumentování svědectví, a zajistila tak náležité oficiální uznání, nápravu a reparace pro osoby, které přežily, a případně pro jejich potomky, podpořila historické povědomí a prostřednictvím posíleného národního akčního plánu poskytovala podpůrné služby přeživším;
12. uznává kyperskou iniciativu na vybudování Památníku ženám, které se staly oběťmi sexuálního násilí, v Nikósii jako prostoru kolektivní paměti a uznání; domnívá se, že umístění památníku na viditelném a významném místě přispěje k uznání traumatu a utrpení obětí;
13. vybízí členské státy, které zažily rozsáhlé porušování lidských práv,

ať už během ozbrojeného konfliktu, nebo za autoritářských režimů, aby neprodleně řešily otázku sexuálního a genderově podmíněného násilí, jemuž byly vystaveny oběti a přeživší, prolomily mlčení, podpořily podávání svědectví prostřednictvím formálního vyšetřování a zavedly pamětní iniciativy, které výslovně uznávají a dokumentují porušování práv spáchané na ženách a dívkách, včetně sexuálního násilí souvisejícího s konfliktem, nuceného vysídlení a genderově podmíněného pronásledování, s cílem tyto trestné činy oficiálně uznat a otevřít možnost odškodnění; zdůrazňuje, že tyto iniciativy by měly tvořit nedílnou součást procesů zajišťování spravedlnosti, jejichž cílem je bojovat proti historickému umlčování, odstranit stigmatizaci a potvrdit autonomii, integritu, schopnost jednat a důstojnost žen;

14. vyzývá generálního tajemníka OSN, který pravidelně vypracovává výroční zprávy o sexuálním násilí v oblastech konfliktů, aby prozkoumal příslušné archivy OSN a další zdroje s cílem zdokumentovat zvěrstva spáchaná na Kypru;
15. vítá úsilí vyvíjené na vnitrostátní úrovni na Kypru s cílem uznat osoby, které násilí přežily, a řešit minulé nespravedlnosti, jež postihly všechny komunity; vyzývá členské státy, aby zavedly mechanismy odškodnění pro oběti a osoby, které přežily sexuální násilí, v souladu se směrnicí o právech obětí; zdůrazňuje, že článek 16 směrnice o právech obětí stanoví, že odškodnění by měl zaplatit pachatel;
16. vyzývá Turecko, aby poskytlo účinné odškodnění obětem sexuálního násilí v průběhu konfliktu a dalších závažných porušení práv spáchaných během invaze v roce 1974 a po ní;
17. vybízí k celounijnímu zvyšování povědomí o sexuálním násilí souvisejícím s konfliktem a o jeho dlouhodobých důsledcích s cílem prolamovat tabu, potírat stigmatizaci a podpořit přeživší v tom, aby o něm promluvily;
18. podporuje uspořádání veřejného slyšení na vysoké úrovni za účasti osob, které přežily sexuální násilí související s konfliktem ve světě, a zejména na Kypru, organizací na ochranu práv žen a aktérů budování míru, odborníků na mezinárodní trestní právo a zástupců občanské společnosti, s cílem formálně uznat jejich svědectví a zkušenosti v institucionálním rámci EU a poukázat na závažnost turecké invaze v roce 1974;
19. zdůrazňuje, že je třeba posílit právní rámce na Kypru a zavést mechanismy spravedlnosti zaměřené na oběti, aby bylo možné náležitě řešit sexuální násilí související s konfliktem, jehož terčem bylo nespočet žen, a zaručit odpovídající reakci na požadavky obětí na spravedlnost;
20. důrazně odsuzuje používání sexuálního násilí jako válečné zbraně, což představuje závažné porušení Ženevských úmluv, a vyzývá

Komisi, aby o této problematice zvyšovala povědomí s využitím zkušeností z kyperského konfliktu s cílem předcházet dalšímu násilí a přijmout opatření v případě vypuknutí nových konfliktů; dále vyzývá Komisi, aby i nadále prosazovala vyvozování odpovědnosti a podporovala iniciativy, včetně specializovaných finančních mechanismů, které chrání práva obětí a jejich rodin, podporovala připomínání památky, prosazovala rovnost žen a mužů v EU a usnadňovala opětovné sociální začlenění obětí;

21. vyzývá Komisi, aby posílila svou finanční podporu Výboru pro pohřešované osoby na Kypru, aby mohl v plném rozsahu plnit své poslání spočívající v exhumaci a identifikaci tělesných ostatků pohřešovaných osob a jejich navrácení příbuzným, mezi něž patří kyperské ženy, které se kromě specifických dopadů války nadále potýkají s hlubokým psychickým strádáním; zdůrazňuje však, že samotná finanční pomoc není dostatečná vzhledem k tomu, že nadále chybí plná spolupráce, přístup do vojenských prostor a archivů je omezen a Turecko a protiprávní separatistická entita v severní části Kypru kladou překážky, což významně brání účinnému fungování Výboru a včasnému naplnění jeho humanitárního mandátu;
22. vyzývá Turecko, aby poskytlo úplný a neomezený přístup ke všem relevantním úředním záznamům týkajícím se invaze v roce 1974 a období po ní a aby plně spolupracovalo s mezinárodními orgány a Kyperskou republikou, pokud jde o sexuální násilí v průběhu konfliktu, násilná zmizení a další závažná porušení mezinárodního humanitárního práva;
23. znovu potvrzuje, že EU má nejen politickou, ale i morální a právní povinnost hájit důstojnost, práva a historickou paměť všech občanů EU, včetně kyperských žen a mužů, kteří byli vystaveni násilí souvisejícímu s konfliktem, a zdůrazňuje potřebu trvalé angažovanosti a zásadových kroků při řešení takto závažných porušení, aby byl zajištěn soulad s vnějšími závazky EU v oblasti rovnosti žen a mužů a lidských práv;
24. vyzývá k posílení a trvalé finanční a technické podpoře EU pro služby zaměřené na oběti na Kypru, včetně specializovaného poradenství zaměřeného na trauma a zohledňujícího genderové aspekty, dlouhodobé psychosociální pomoci a programů mezigeneračního uzdravování, které jsou konkrétně přizpůsobeny přeživším a jejich rodinám a jsou poskytovány kvalifikovanými a specializovanými pracovníky s cílem zabránit sekundární viktimizaci;
25. podporuje plné provádění rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1325 (2000) o ženách, míru a bezpečnosti ze strany Kypru, zejména přijetím posíleného a komplexnějšího národního akčního plánu, a vyzývá k zapojení většího počtu žen do procesů budování míru;

26. vyzývá k plnému dodržování Úmluvy Rady Evropy o prevenci a potírání násilí na ženách a domácího násilí, zejména pokud jde o podporu obětí sexuálního násilí a náležitou péči při předcházení takovým násilným činům, jejich vyšetřování a trestání a zajišťování nápravy za ně;
27. oceňuje práci organizací občanské společnosti a dvoukomunitních skupin působících v oblasti rovnosti žen a mužů na Kypru, včetně místních iniciativ občanské společnosti, zejména těch, které vedou ženy, a vyzdvihuje jejich úlohu při posilování důvěry, usmíření a dialogu; vybízí k výměně osvědčených postupů mezi Kyprem a dalšími zeměmi, které mají zkušenosti s řešením porušování práv žen; naléhavě vyzývá Komisi, aby posílila spolupráci s kyperskou občanskou společností, sdruženími obětí a příslušnými mezinárodními subjekty zapojenými do úsilí o zjištění pravdy a usmíření, mimo jiné prostřednictvím poskytování odpovídajícího financování z prostředků EU;
28. znovu potvrzuje závaznou povahu rezolucí Rady bezpečnosti OSN týkajících se Kypru.
29. pověřuje svou předsedkyni, aby předala toto usnesení Radě, Komisi, Evropské službě pro vnější činnost a generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů, a žádá, aby bylo přeloženo do turečtiny a předáno prezidentovi, vládě a parlamentu Turecké republiky.